

Rigsdagstidende.

1851 Forhandlingerne paa Folkethinget. № 153.

Tredie Session.

48de Møde.

Løverbagen den 20de December.

(Forts.)

Cultusministeren (forts.): Naar den ærede Deputerede fra Svendborg (S. A. Hansen) meente, at, hvorledes jeg end bærer mig ad med Hensyn til Valget af en saadan Forsamling, hvis Mening jeg vilde indhente paa Kirkens Vegne, — jeg siger, vel at mærke, Kirkens, ikke Geistlighedens; thi Menighederne høre ligesaa vist til Kirken (Hør!) og ere Kirkens Hovedbestanddeel, medens Geistligheden dog ikke kan udelukkes fra Begrebet af Kirken (Ratter. Frølund: Den er dens Tjenere!), — at, hvorledes jeg end bærer mig ad dermed, skulde jeg kun faae min egen Mening at høre, da maa jeg, skjøndt jeg naturligtvis ikke endnu er kommen til en Beslutning i saa Henseende, bemærke, at, hvad Valgbarhedens Grændse angaaer, da kunde det vel være, at det var det Raadeligste slet ingen Betingelser at foreskrive, og, hvad Ordningen af de Valgkredse angaaer, som maatte overlades at vælge disse Mænd, der skulde træde frem deels for Menighederne, deels for Geistligheden, da skønner jeg ikke, hvorledes det skulde være umuligt for en Mand upartisk at ordne disse Kredse, saa at han slet ikke forud vidste, hvilket Resultat de maatte komme til, uden forsaavidt han maatte antage, at hans christelige Anskuelser bleve deelte af Pluraliteten i Folket og Pluraliteten i Geistligheden; men, om dette virkelig var saa, vilde dog han først erfare, naar han modtog deres Raad. Jeg kan altsaa ingenlunde erkjende den Indvending imod Sammenkaldelsen af en saadan Forsamling, at Ministeren derved altid fik sin egen Mening at høre; det troer jeg slet ikke behøver at være Tilfældet, og jeg er mig bevidst, at jeg paa ingen Maade skal søge med

Partiskhed for egne Anskuelser at organisere en saadan raadgivende Forsamling. At der muligt kan tænkes andre Indvendinger mod Resultatet af en saadan Forsamlings Forhandling, hører ikke herhen. Jeg maa altsaa vedblive, at det forekommer mig meget fraraadeligt for det høitagtede Thing, at udelukke en saadan Repræsentation, om hvilken det er vist, at tvende Cultusministre have anseet den som ubetinget nødvendig, og hvorved det for mit Bedkommende i alt Fald maa forudsættes, at jeg kan komme til en saadan Overbeviisning, naar jeg har arbejdet mig dybere ind i denne Sag.

Tscherning: Jeg havde haabet, at vi skulde have undgaaet denne Forhandling (Hør!), fordi jeg var overbevist om, at den ikke vilde føre os meget langt, uagtet jeg indrømmer, at det maaskee kunde være godt, endnu engang at forsøge, om vi skulde kunne undgaae at komme paa Arbejde. Jeg havde, som sagt, haabet det, ellers skulde jeg selv i Finansudvalget være kommen frem med det samme Endringsforslag, som jeg bragte frem forrige Aar; men jeg haabede, at denne Post skulde have staaet saa at sige som henkastet uden nogen Betydning (Hør!), og at Ministerkabinetet endnu mere skulde have berøvet den sin Betydning, at det var et Slags Indrømmelse til den nærværende Cultusminister, at han kunde gjøre nogenlunde dermed, hvad han vilde, og, som jeg haabede, lade sig lede netop af sin juridiske Opfatning af dette Forhold (Hør!) til at komme bort fra den, som jeg troer, vrang Opfatning, der hidtilde har været gjort gjældende i denne Retning. Jeg vilde ønske, at han havde noget mere seet sig opfordret til at lede os netop med sit juridiske Bys; thi det er en complet juridisk Opfattelse, der her skal gjøre sig gjældende, og ingen anden. Den ærede Minister har talt